

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.I.], 1579

VD16 V 541

De Deposito. Titulus XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

612 ANALYS. IVRIS PONTIFICIL

consequamur: Commodoato, vt eandē. 4. Munitario res perit: quia dominus est, Dd. in l. nō onnis, ff. si cer. Nec casu fortuito liberatus, l. incendium, C. si cert. petatur. Commodatarius autem vim maiorem, quam Græco ^{etis clār} appellant, nō præstat. Nec interitum, vel damnum rei casu fortuito contingens, l. ad eos, l. argentum, ff. eod. dū modō nō ipsius culpa casus interuenerit, vel pactum in se non receperit, vel in mora non erit, vt ait Gregorius IX. in c. vnicō, extr. eod.

Quæ Adiacentia?

Culpa latissima, lata, leuis, & leuissima. ^{Ner} commoda tarius etiam de leuissima culpatur, cum sui tantum gratia commodatum perit, c. vnicō, extr. eod.

Quæ Pugnantia?

Reuocatio rei commode, per dominante vsum expletum facta, merces, commoda enim debet esse gratuitum, alias si mercenari uenit, transit in contractum locationis, & certi modi rei vtendæ præscripti transfiguntur. Qui enim præfinitum in re commodatu transgreditur, furtum committit.

DE DEPOSITO.

Titulus XVI.

Continuatio.

Sicut res retenta, eius proprietate & possesso ne ad vsum commodatur: ita etiam ad custodiū vt defensione boni amici salua permaneat, desinatur.

Quid est Depositum?

Depositum est, quod custodiendum alicui datum est.

Vnde dicitur?

Depositum dictum ex eo, quod ponitur, quasi seorsim positum; præpositio enim, De, auget, ut ostendat totum fidei eius commissum, quod ad custodiam rei pertinet, l. i. ff. depositi.

Quotuplex Depositum?

Triplex: sequestratio: qua res litigiosa deponitur apud sequestrum, & retineat, donec ex causæ cognitione constet, cui debeatur, l. licet, ff. depositi, de qua suprà, de sequest. Secundum depositum est: quod fit in loco publico, ad impediendas usurpas, creditore recusante accipere pecuniam fibi à suo debitore oblatam, l. acceptâ, C. de usu. Tertium depositum simplex, quod custodiæ tatum causa apud amicum fit: ita, ut dominium & possessio penes deponentem maneat, & possit rem depositam quandocunque voluerit reuocare, c. bona fides, extr. eod.

Quæ causa Efficiens?

Causa efficiens depositi remota est, ius gentium: propinqua autem consensus contrahentium, & rei interuentus, l. i. ff. de act. & oblig.

Quæ Materia?

Res mobiles, & se mouentes, & res etiam fungibles, licet enim in deposito hoc potissimum agatur, vt eadem species restituatur, intantum, vt si depositarius rem depositam in usum suum conuertat, absque domini permissione, furti tenetur.

614 ANALYS. IVRIS PONTIFICII

neatur, §. furtum, instit. de oblig. quæ ex deli-
scuntur, tamèn si contrahentes aliter conuenient,
lex contractus seruabitur, vt ait Papinianus in
l. Lucius Titius, & l. i. §. si conuenit, ff. eod.

Quæ Forma?

Vt depositario res mobilis, vel se mouens in-
datur, hac conditione, vt remanente penes depo-
nentem proprietate, & possessione, eā gratis o-
stodiat, & domino quocunque tempore reposi-
ti, restituat, l. i. &, l. Lucius Titius, ff. eod.

Quis Finis?

Finis est, vt res ipsa seruetur apud alium, quā
nos custodire commodè non possumus.

Quis Effectus?

Actio depositi, quæ est ciuilis, bona fide & pa-
sonalis: & duplex, directa et cōtraria. Directa:
qua depónens agit aduersus eū, vel eius hæredes
apud quē res deposita est, vt eandē rem non ha-
rioratā, cum omnib⁹ accessionibus restitut. l.
§. q̄ depositio, ff. eod. Cōtraria aut̄ est, quatenus
tarius aduersus eū, vel eius hæredes, qui repon-
suit, vt quicqd in re deposita tuēda, vel allera-
da bona fide impenderit refundat, l. 5. &, l. 20.
ne, ff. eod. in qua etiam venit interesse, & immo-
bi in ea in litem. Non tamen est famosa. Quicq-
rīa actiones, non infamant, §. ex quibus dām
de pœna temerē litigan. Est depositum primitu-
giatum, quod contra ipsum compensatio regula-
riter non admittitur, l. compensationes, C. de-
pensat, &, c. bona fides, extrā, eod.

Quæ Affinia?

Cōmodatum: vt. n. ita cōmodatū etiam depo-
nuntur.

tū, est gratuitū, & in utroq; eadē species restituī debet. Et mandatum, quod etiam gratuitum est: Et prēcarium, in quo tantūm lata culpa & dolus venit, vt in deposito: vide suprà de precario.

Quæ Adiacentia?

Dolus & culpa, q̄ dolo æquiparatur. Non autē leuis vel leuissima culpa, vel fortuitus casus. Excipiūtur tamē quidā casus, quibus depositarius etiā de culpa tenetur: 1. Si se deposito obtulit. 2. Si aliqd pro custodia recepit; pacto verò culpa, vel mora prēcedētibus, etiā casus fortuitus imputatur, vt notatur in c. bona fides, extr. eod.

Quæ Pugnantia?

Merces: quia depositū debet esse gratuitū, vsus rei depositæ, in uito domino, quo casu furtū cōmittit depositarius, vt suprà, cōpensatio, vt ait Grego. IX. in c. bona fides, ext. eod. Depositori licet pro voluntate sua depositū reuocare, cōtra quod compēsationi vel deductioni locus nō est, vt contractus qui ex bona fide oritur ad perfidiā minimē referatur, licet cōpēsatio admittatur in alijs, si causa ex qua postulatur, sit liqda, ita q̄ facile exitū credatur habere, d. c. bona fides, ex. eo.

DE CONTRAHENDA EM-
ptione & Venditione.

Titulus XVII.

Continuatio.

Contractū alij sunt gratuiti, alij quēstuarij, iuxta Arist. li. 1. politicorū, cap. 6. Gratuiti sunt prēcarium, commodatum, depositum, Quēstua-

Qq 4 rīj au